

תת"ע 15444/08/22 - מדינת ישראל נגד סאמי סיאגה

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 15444-08-22 מדינת ישראל נ' סיאגה

בפני כבוד השופט עמית בר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמי סיאגה

הנאשם

הכרעת דין

חלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות של 126 קמ"ש בדרך שאינה עירונית (עם שטח הפרדה בנוי), בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

2. הנאשם כפר בביצוע העבירה.

א: ראיות הצדדים.

א.1: ראיות המאשימה.

3. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 31.07.21 בשעה 14:28 בכביש 1 ק"מ 27 ממזרח, נהג הנאשם בדרך שאינה עירונית במהירות של 126 קמ"ש בכביש בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש.

4. מתוך הדוח ת/1 - בחלק המתייחס ל'נסיבות המקרה':

"אני סטטי בשול ימין יושב על אופנוע משטרתי מונע 75531 פני לכיוון מזרח ואני מפעיל ממל"ז."

כיוונתי נקודה אדומה שבעינית המדידה לעבר מרכז חזית הרכב הנ"ל ביצעתי מדידה ובהישמע צליל אישור מדידה הופיעה בעינית 90 קמ"ש.

מיד הסתובבתי תוך שאני מלווה במבט את הרכב הנל והתחלתי בנסיעה אחריו הדלקתי אורות כחולים

עמוד 1

מהבהבים וצמצמתי לרכב הנל שעדיין היה בנתיב שמאלי. סימנתי לנהג הנ"ל לעצור בצד.

קשר עין רציף עד עצירה בשול ומהמדידה.

אור יום ראות טובה.

נתוני מדידה הוצגו לנהג שהיה לבדו ברכב.

כביש בין-עירוני עם שטח הפרדה בנוי.

מפגש תועד במצלמת גוף"

5. מטעם המאשימה העיד - רס"מ יניב צדקיהו (להלן: השוטר).

6. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

· דוח ברירת משפט שנערך על ידו בעת המפגש עם הנאשם -ת/1.

· דוח תקינות הפעלת ממל"ז -ת/2

· סרטון מצלמת גוף - הוגש וסומן ת/3.

א.2.: ראיות ההגנה.

7. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

8. בעדותו, הכחיש הנאשם שנסע במהירות המיוחסת לו, וטען כי נהג במהירות של 90 קמ"ש.

9. הנאשם מסר בעדותו בבית המשפט, כי נסע בכביש 1 לאחר שחזר מביקור בתו בירושלים. לדבריו, הבחין באפליקציית - WAZE כי יש רכב משטרתי בצדו הימני של הדרך. הנאשם מסר כי לאחר מכן הבחין גם בשוטר ישוב על אופנוע בצד הדרך והמשיך בנסיעה בנתיב האמצעי.

10. לאחר מכן המשיך בנסיעה ואז הבחין באופנוע משטרתי נוסע בנתיב השמאלי ומסמן לו לעצור בצד. הנאשם עצר בצד הדרך עם השוטר.

11. הנאשם טען כי השוטר טעה בזיהוי רכבו, וכי הוא נסע במהירות של 90 קמ"ש.

12. הנאשם מסר כי השוטר טעה בכך שכתב בדוח כי הוא נסע בנתיב השמאלי מכיוון שהוא נסע בנתיב האמצעי, וטען כי אף אמר זאת לשוטר במעמד רישום הדוח.

13. כמו כן מסר כי במצלמות הגוף של השוטר בזמן נסיעת השוטר אחר הנאשם, ניתן להבחין ברכב ג'יפ אחר לבן בצד ימין. לדברי הנאשם השוטר ככל הנראה התבלבל בין רכבו של הנאשם לרכב אחר דומה לו.

ב: סיכומי הצדדים וטיעוניהם:

1.1. טיעוני המאשימה:

14. ב"כ המאשימה בסיכומיו, ביקש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, לאור עדות השוטר אשר הייתה עקבית ומהימנה ולאור כך שעדותו לא נסתרה על ידי הנאשם.

א: ב"כ המאשימה טען, כי עדות השוטר הייתה אמינה. עוד טען כי הוכחו כל יסודות העבירה הנדרשים והם לא נסתרו על ידי הנאשם.

ב: טענה נוספת שהעלה ב"כ המאשימה, היא תגובת הנאשם בסרטון מצלמת הגוף.

בסרטון מצלמת הגוף ניתן לראות כי כאשר השוטר ניגש לנאשם לאחר שעצר אותו ומראה לו את המהירות בממל"ז. הנאשם לא כפר מיד במהירות, ועשה זאת רק לאחר שהשוטר הקריא לו את החשדות וביקש את תגובת הנאשם לדברים. לטענת ב"כ המאשימה, שיהיו זה בתגובת הנאשם מלמד על אשמתו של הנאשם, שכן היה צריך לומר זאת מיד לשוטר ולא בשיהוי של כמה דקות.

2.2. טיעוני הנאשם:

15. הנאשם בסיכומיו, ביקש לזכותו. עיקר טענתו הייתה לכך שנסע במהירות של 90 קמ"ש וכי ישנה טעות בזיהוי של השוטר האוכף.

א: הנאשם טען כי ראה את דיווח באפליקציית הווז על השוטר עוד לפני שראה אותו ונסע במהירות של 90 קמ"ש לכל אורך הדרך.

ב: הנאשם טען כי הוא נסע בנתיב האמצעי ולא השמאלי כפי שנכתב בדוחות.

ג: הנאשם טען כי באותו זמן שהשוטר אכף את העבירה, היה רכב נוסף דומה לרכב שלו, אותו ניתן לראות בסרטון מצלמת הגוף של השוטר - ולכן לדעתו השוטר התבלבל בין שני הרכבים.

ד: לעניין אופן תגובתו לשוטר, וביחס לטענה שלא כפר מיד כשראה את התוצאה בממל"ז - מסר בחקירתו הנגדית, **קודם אני רואה מה השוטר כותב ורק לאחר מכן אני בוחר להשיב**.

עוד הוסיף בעניין זה כי הוא קצין ותיק במשטרה בדרגת רפ"ק ומכיר הרבה שוטרים, ודווקא בשל כך הוא נזהר במגעיו עם שוטרים בסיטואציה כזאת, על מנת שלא יחשבו שהוא מנצל את מעמדו.

ה: עוד טען טענה נוספת, אם כי לא כטענה מרכזית, כי העובדה שמוצג ת/2 - דוח תקינות הממל"ז, לא נרשם בו מספר הממל"ז. לדבריו הדבר אינו תקין ומקים ספק באמינות התוצאה. יחד עם זאת לא כפר בתקינות הממל"ז ובתוצאה שנמדדה, ועיקר טענתו הייתה לשאלת הזיהוי.

ו: טענה נוספת שהעלה הנאשם, הייתה, כי בת/1 - דוח השוטר, בחלק ד' - נסיבות המקרה, בתיאור

העובדות בדוח ת/1 נרשם כי המהירות הנסיעה של הנאשם שנכתבה על ידי השוטר, הייתה 90 קמ"ש, כאשר המהירות שצוינה ע"י השוטר בחלק אחר בדוח הייתה 126 לאחר הפחתה. לדבריו למרות שברור שמדובר בטעות כתיב של השוטר, הדבר מצטרף לשאר הכשלים שציין בדוח.

דין והכרעה:

16. לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, הזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה ועיינתי בראיות שהוגשו, השתכנעתי כי **ישנו ספק סביר באשמת הנאשם ומכאן שמתבקש זיכוי של הנאשם מחמת הספק.**

ג. ישנה אפשרות לטעות בזיהוי.

17. בחינת הראיות מלמדת כי ישנו ספק ביחס **ל'זיהוי ודאי'** של רכבו של הנאשם כמבצע העבירה על ידי השוטר. ויפורט;

ג.1. ניתן לראות בסרטון מצלמת הגוף, רכב דומה לרכבו של הנאשם.

18. הנאשם טען כי ייתכן והשוטר התבלבל בין הרכבים והפעיל את הממל"ז לכיוון רכב אחר אשר דומה לרכבו.

19. הנאשם בדבריו הפנה לת/3 ומסר כי ניתן לראות רכב דומה לשלו בסרטון.

20. מצפייה בסרטון ת/3 ניתן לראות בשנייה 00:06 לסרטון רכב ג'יפ לבן, שאינו רכבו של הנאשם, אשר נוסע מימינו של השוטר.

21. מדובר ברכב דומה לרכבו של הנאשם הן בצבע והן בסוג. מכאן עולה כי ישנה אפשרות שהשוטר טעה בזיהוי.

תמונה מתוך סרטון מצלמת הגוף-ת/3 דקה 00:00:06 :

ג.2. אין התייחסות של השוטר בדוח הפעולה לרכבים נוספים בכביש.

22. בדוח השוטר ת/1, אין כל התייחסות לרכבים אחרים שהיו בכביש.

23. השוטר גם אינו מצוין פרט מיוחד המאפיין את רכבו של הנאשם.

24. הדבר היחיד שציין השוטר בדוח לגבי זיהוי הרכב, הוא קשר עין, וכי רכבו של הנאשם היה בנתיב השמאלי. בת/2 צוין השוטר כי הנאשם היה בנתיב שמאלי מבין 3 נתיבים, דבר שאינו נכון בהשוואה לסרטון מצלמת הגוף.

25. הימצאות רכב אחר דומה לרכבו של הנאשם בסמוך למקום ביצוע העבירה באותה העת, יכולה לגרום

לטעות בזיהוי.

ג.3. מיקום רכבו של הנאשם בנתיב הנסיעה.

26. השוטר ציין בשני מקומות (ת/1 ו-ת/2) כי רכבו של הנאשם היה בנתיב השמאלי. אולם ניתן לראות בסרטון מצלמת הגוף ת/3, כי רכבו של הנאשם היה בנתיב האמצעי.

להלן יובא פירוט הראיות לעניין זה מתוך המסמכים והראיות;

- **בת/2** שהוגש על ידי המאשימה בסעיף 2 - "לצורך אמינות ההפעלה הקפדתי ש..." מסמן השוטר כי רכב המטרה היה **בנתיב שמאלי מתוך 3 נתיבים**.
- **בת/1** שהוגש על ידי המאשימה בנסיבות המקרה מציין השוטר: "... צמצמתי לרכב הנ"ל **שעדיין היה בנתיב השמאלי**, סימנתי לנהג הנ"ל לעצור.."
- **בת/3** - בסרטוני מצלמת הגוף ניתן לראות כי בכביש קיימים שלושה נתיבים כאשר האופנוע נוסע בנתיב השמאלי ביותר ומצדו השמאלי שול הדרך ורכבו של הנאשם נוסע בנתיב האמצעי, מימינו של השוטר.

מתוך סרטון מצלמת הגוף ת/3 בשנייה 33 לסרטון :-00:33 :

ג.4. גרסאות השוטר הנאשם:

- 27. מצאתי את עדותו של הנאשם אמינה ולא מצאתי שקרים בדבריו.
- 28. גם עדות השוטר הייתה אמינה, ולא ניכר כי ביקש לשקר.
- 29. יחד עם זאת, במקרה זה ישנו ספק ביחס לאפשרות של טעות בזיהוי.
- 30. גם אם אתן לעדותו של השוטר את מלא המִשְׁקָל לעניין שאלת 'האמינות', הרי שבמקום בו ישנו חשש לטעות בזיהוי שנבעה מטעות בתום לב, אין רלוונטיות לאמינות העדות.
- 31. אין ספק שהשוטר לא ביקש לשקר אלא לכל היותר ישנה אפשרות סבירה שטעה. לא ניתן לשלול טעות זו מעבר לכל ספק סביר.
- 32. במקרה בו שני הצדדים נשמעו אמינים באותה מידה, ניתן לומר, כי ייתכן והתביעה הוכיחה את המיוחס לנאשם ברף של "מאזן הסתברויות", אך לא מעבר לכל ספק סביר.
- 33. במקרה זה ישנן גם ראיות חיצוניות - בדמות תמונה של רכב נוסף הדומה לרכבו של הנאשם בזמן ובמקום הרלוונטיים, המטים את הכף לטובת גרסת הנאשם.

ד. טענות נוספות של הנאשם:

עמוד 5

34. ביחס לטענות הנוספות שהעלה הנאשם, המתייחסות לבדיקות הדיוק של המכשיר בשל העובדה כי לא נרשם מספר הממל"ז, וכן לעניין הטעות בייחוס המהירות בדוח (נרשם 90 קמ"ש), הרי משהחלטתי שיש לזכות את הנאשם בגין החשש לטעות בזיהוי, לא מצאתי לדון בעניין הטענות האחרות.

זכום של דבר

35. לאור כל זאת, ומאחר שהמאשימה לא הצליחה להוכיח את אשמו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר, החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

36. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

בהסכמת הנאשם שנתנה בדיון האחרון הכרעת הדין נתנה שלא בנוכחותו.

ניתנה היום, י"ח טבת תשפ"ג, 11 ינואר 2023, שלא בנוכחות הצדדים.

המזכירות תודיע לנאשם טלפונית על הכרעת הדין.

הדיון הקבוע לתאריך 18.1.23 מבוטל.